

با شتاب به پیش

چگونه زنان می‌توانند مقترن و هدفمند باشند

با پیشگفتاری از هیلاری کلینتون

فهرست

۱. چرا زنان، چرا حالا	۱۳
۲. از قدرت زنان آگاه شوید: از آن جانبداری نمایید	۲۷
۳. هدف خود را ببایدید	۳۹
۴. با دیگران ارتباط برقرار کنید: همیاری هدفمند	۵۱
۵. رهبری و تشکیلات سطوح بالا	۶۷
۶. چرا اشتغال زنان در سطوح میانی سازمان‌ها اهمیت دارد	۸۱
۷. قدرت در سطوح پایه‌ای تشکیلات سازمانی	۹۵
۸. پیشگامها و نوآوران	۱۱۱
۹. کارناتمام	۱۲۷
۱۰. اهرمهای تغییر: فناوری و دانش‌آموختگی	۱۴۷
۱۱. رسانه‌ها اهمیت دارند	۱۶۹
۱۲. لحظاتی در تاریخ: لحظه‌ی ما فرارسیده است	۱۸۵
ضمیمه: از هر دری سخنی	۱۹۳

لیست کتابهای لذت‌بخش و مفاهیمی که شنیدن آنها در تحقیق و خارجه مفایل اثربار است. کتاب «همسر فرانکلین روزولت» از روانی که در سراسر دنیا عرض شده، طبقه‌بندی‌های علمی متعددی داشته باشد. این کتاب در سال ۱۹۴۵ (۱۳۲۴ ش) نوشته ماریانه روزولت (Melanne Verveer) است. این کتاب در حقیقت کتابی است که در معرفت از زندگانی فرانکلین روزولت، همسر رئیس‌جمهور آمریکا، می‌گذرد. این کتاب در حقیقت کتابی است که در معرفت از زندگانی فرانکلین روزولت، همسر رئیس‌جمهور آمریکا، می‌گذرد.

پیش‌گفتار

نوشته: هیلاری کلینتون^۱

نور روزولت^۲ گفته است: «خیلی‌ها به زندگی شما قدم می‌گذارند و بعد می‌روند، اما فقط رد پای دوستان واقعی است که در قلبتان باقی می‌ماند». ملانی روویر^۳ ده‌ها سال است که برای من و زنان بی‌شمار دیگری در سراسر جهان، که آنها را هیچ‌گاه ملاقات‌های نکرده‌اند، چنین دوست واقعی بوده است. او زندگی‌اش را وقف این کرده است که به زنان یاری برساند تا بتوانند نیروهای بالقوه‌شان را آشکار کنند و داستان زندگی‌اش چه به عنوان یک سفیر، چه یک مدافعانه واقعی و چه یک حامی فعال، موضوع اصلی این کتاب است.

این کتاب، با عنوان «با شتاب به پیش»، نشان می‌دهد که رهبران جامعه، در تمامی سطوح، چگونه می‌توانند، با بهره‌گیری از موقعیت، اختیارات و قدرت خود، زنان بیشتری را در برآورده کردن رؤیاها و آرزوهایشان در جهت دستیابی به زندگی بهتری یاری دهند. نویسنده‌اند این کتاب، ملانی و کیم آزارلی^۴ (حقوق‌دان و به نوبه خود پیش‌کسوت و قهرمانی در زمینه‌ی امور زنان) توضیح می‌دهند که که با انجام

1. Hillary Clinton

۲. Eleanor Roosevelt: همسر فرانکلین روزولت، که از مارس ۱۹۳۳ تا آوریل ۱۹۴۵ (۱۳۲۴ ش) رئیس جمهور ایالات متحده امریکا بوده است.

۳. Melanne Verveer: یکی از دو نویسنده این کتاب. م

۴. Kim Azzarelli: یکی از دو نویسنده این کتاب. م

این مهم، در حقیقت ما رهبران می‌توانیم شرکت‌ها، جوامع و کشورها را قدرتمند کنیم.

در ۱۳۸۴ شمسی (۱۹۹۵ میلادی)، در برگزاری چهارمین کنفرانس سازمان ملل متحده در امور زنان در پکن پایتخت چین، افراد و گروه‌های متعددی با بدینی به این رویداد می‌نگریستند. حتی خیلی‌ها که در تشکیلات دولتی خود ما دست‌اندرکار بودند، تصویرشان این بود که ایالات متحده امریکا، در اعتراض به سوابق نه‌چندان درخشنان چین درباره حقوق بشر، نباید در این کنفرانس شرکت کند. البته این تردید و دلواپسی کاملاً به جا و قابل فهم بود. گروه دیگری اصولاً تردید داشتند که برگزاری چنین کنفرانسی درباره امور زنان به نتیجه‌های مطلوبی منتج بشود که این تردید به هیچ وجه از نظر ما به جا و قابل قبول نبود و در واقع همین مطلب موجب پاییندی بیشترمان شد برای شرکت در کنفرانس، ایراد سخنرانی و پی‌گیری‌های لازم بعدی.

مانی در مسافت به پکن همراه من بود. در آنجا، من و رهبران دیگر نقاط مختلف دنیا، اعلام نمودیم: «از اکنون و برای همیشه حقوق بشر یعنی حقوق زنان و حقوق زنان یعنی حقوق بشر». با این ترتیب، برای اولین مرتبه در تاریخ، نمایندگان ۱۸۹ کشور تشریک مساعی نمودند و متعهد شدند با همکاری یکدیگر موجباتی فراهم آورند که از آن پس زنان و دختران در تمامی امور اجتماعی، مشارکت کامل داشته باشند.

وقتی به کشور خودمان بازگشتیم، ملانی کاملاً مصمم بود که آن تعهد را به انجام رساند و به من در ایجاد این جنبش جهانی کمک کند. تا زمانی که همسر من رئیس جمهور امریکا بود، کوشش داشتیم که دختران بتوانند از موقعیت‌های تحصیلی بیشتری برخوردار شوند و زنان نیز مشارکت گسترده‌تری در امور اقتصادی بهدست آورند. علاوه بر آن، از قوانینی که بر ضد خشونت خانگی و قاچاق زنان و دختران بود حمایت می‌کردیم. همچنین تشکیلاتی از قبیل سازمان ملل متحد، بانک جهانی و دیگر سازمان‌ها را ترغیب کردیم که به اهمیت سرمایه‌گذاری در امور زنان و دختران بیش از پیش توجه نشان بدهند.

پس از آنکه دوران ریاست جمهوری همسرم به پایان رسید و ما کاخ سفید را

ترک کردیم، ملانی به مدت هشت سال با تشکیلاتی که خودش، من و خانم مادلین آبرایت^۱ به نام «وایتال وی سیز^۲»، برای پشتیبانی از زنانی که در سراسر دنیا عهده‌دار مشاغل مهم و مسئولیت‌های رهبری می‌شدند، به وجود آورده بودیم، همکاری داشت. وقتی که پیشنهاد پرزیدنت اوباما را برای احراز سمت وزارت امور خارجه پذیرفت، قاطعاً در نظر داشتم که موضوع پیشرفت زنان و دختران، که در بیشتر دوره‌ها به میزان زیادی نادیده گرفته شده بود، در زمرة‌ی اهداف دیپلماسی امریکا قرار دهم. بنابراین، طبیعتاً ملانی یکی از اولین افرادی بود که به همکاری فراخواندم و از او خواستم سمت «سفیر سیار در امور جهانی مربوط به زنان»، سمتی که تا آن زمان اصلاً وجود نداشت را، عهده‌دار شود و به من کمک کند تا بتوانم مشارکت همه‌جانبه‌ی زنان را برای همیشه در زمینه‌های سیاست‌های خارجی و امنیت ملی امریکا پایه‌گذاری و برقرار نمایم.

در این زمان بود که ملانی مرا به کیم معرفی کرد. کیم آزاری نیز در نیت قاطعانه برای برانگیختن و بهره‌گیری از توانایی‌های بالقوه‌ی زنان و دختران با ملانی سهیم بود. کیم، از طریق موقعیتی که در شرکت «آون»^۳ داشت، توانست روی همکاری بخش خصوصی و دولتی در جهت گسترش و افزایش برنامه‌هایمان متمرکز شود. علاوه بر آن، مرکزی را در دانشکده حقوق دانشگاه گرنل پایه‌گذاری کرد و ریاست آن را بر عهده گرفت، تا از آن طریق به زنانی که عهده‌دار سمت قضاوت در دادگاه‌ها هستند پاری دهد تا بتوانند با خشونت بر ضد زنان مبارزه کنند. در حال حاضر او مدیریت تشکیلات دیگری را بر عهده دارد که گسترش و برقراری ارتباط میان زنان در سراسر جهان را باعث شده است.

با همراهی و همکاری فعالان حقوق زنان، مادر نظر داریم با تکیه بر مبانی اخلاقی و شواهد، این آگاهی را در تمامی سطوح رواج دهیم که جهان ما نمی‌تواند با نادیده گرفتن نیمی از جمعیت به پیشرفت دلخواه دست یابد. ما بیشتر از هر زمانی به آمار

^۱ Madeleine Albright: اولین زنی که در ایالات متحده امریکا به سمت «وزیر امور خارجه» منصوب شد و از ژانویه ۱۹۹۳ تا ژانویه ۱۹۹۷ (۱۳۷۶ تا ۱۳۷۲) ش) عهده‌دار این سمت بود. م

^۲ Vital Voices: پیام‌های حیاتی. م

^۳ Avon